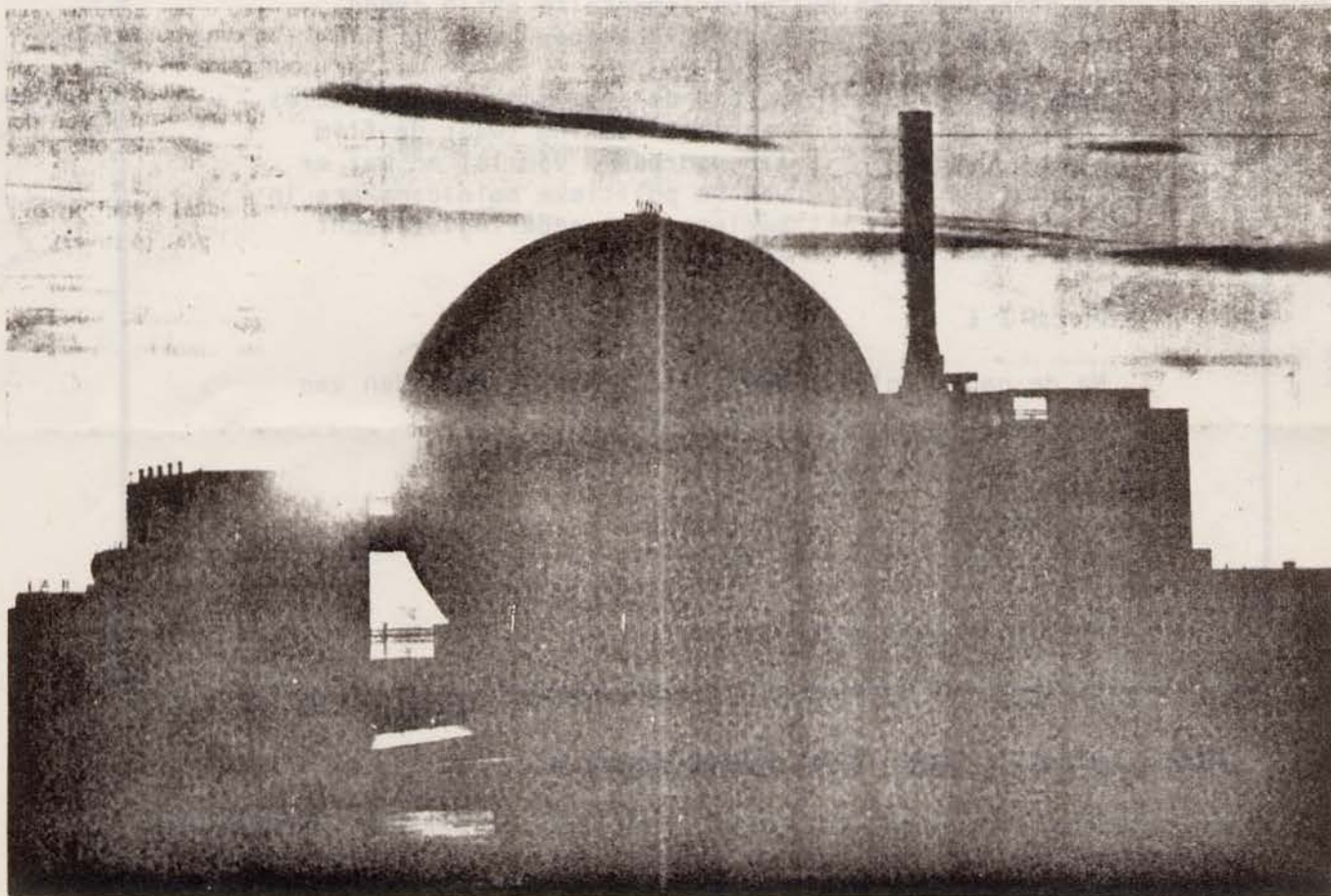

RADIO-AKTIEF

stopkernenergiestopkernenergiestopkernenergiestopkernenergiestopkernenergiestopkernenergiestopkernenergie

Uitgave: Stroomgroep Stop Kalkar/Kernenergie Haarlem
Redactie: Kelloggstraat 91, tel.: 33 98 65
Giro 5180 : Nutsspaarbank West-Nederland, Haarlem,
t.g.v. rek. nr. 84 24 42 146 van de
Penningmeester Stroomgroep Stop Kalkar,
F. de Beijer, Haarlem.

NIEUWSBRIEF NR. 8 MAART '77

OPENBARE VERGADERING

- de toekomstige regeringspartijen (?)
- de stroomgroep stop kalkar/kernenergie
- film: knokken tegen kernenergie

15 MAART 1977

20.00 UUR

CONCERTGEBOUW (TUINZAAL) HAARLEM

Collectie Stichting Laka

www.laka.org

Gedigitaliseerd 2021

programma voor 15 maart

Half acht : is de zaal open. Er is dan informatie-materiaal aanwezig en eventueel vertonen we dia's van de demonstratieve tocht naar Onstwedde.

Acht uur : opening door Jan Michels namens de initiatiefnemers: Het Haarlems Teach-in Comité en de Stroomgroep Stop Kernenergie Haarlem.

VERTONING FILM "KNOKKEN TEGEN KERNENERGIE"

(oorspronkelijke titel: "Sam Lovejoy's nuclear war", hier uitgebracht door de Vereniging Milieu Defensie samen met de Cineclub);

en gaat over een buitenparlementaire aktie tegen kernenergie. Direkt hierop inhakend:

Henk de Nie - namens de stroomgroep over akties van de bevolking (waar de film een voorbeeld van is) en wat er van de politieke beleidsmakers in parlement en regering verwacht wordt;

P A U Z E

Na de pauze inleidingen (ca. 10 min.) van leden van toekomstige (?) regeringspartijen:

J. van Houwelingen	CDA
L. Jansen	PPR
M. Konings	PvdA

Hierna diskussie met de zaal.

om over na te denken :

Drie oorzaken waarom een parlement niet tegen de verdere ontwikkeling van kernenergie kan zijn, als ze eenmaal besluit om (voorzichtig) met kernenergie te beginnen:

- 1) Als korte en lange termijn plannen steeds ingewikkelder worden, als de toegepaste technologie nog ondoorzichtiger wordt zou het steeds moeilijker worden voor een parlement (of een speciale kommissie) om de gespecialiseerde kennis bij te benen om een gebalanceerde beoordeling te kunnen maken.*
- 2) Als de toepassing van kernenergie meer gespecialiseerd wordt, zou het voor een parlement (of kommissie) niet mogelijk zijn om van onafhankelijke deskundigen advies te krijgen. De kennis zal bij voorbaat bij de "voorstanders" te vinden zijn.*
- 3) De politieke en economische druk zou op den duur te groot worden om een reeds begonnen programma terug te draaien of stop te zetten. De verkoop van Duitse "know-how" aan Brazilië en de hieruit voortvloeiende uitbreiding van Almelo zijn prima voorbeelden hiervan.*

plaatselijk nieuws

In december 1976 hebben een aantal mensen die principieel weigeren de (inmiddels afgeschafte) Kalkarheffing te betalen - (de bouw van de Kalkarcentrale gaat overigens nog steeds door) - een uitvoerige brief aan de gemeente Haarlem geschreven.

Hierin werd een voorstel gedaan de "Kalkargelden" zodanig te bestemmen, dat de bezwaren om in het "Haarlemse bomenfonds" of in het Lubbersfonds (entree f 15,--) - beide mogelijkheden bestaan inmiddels niet meer - te storten, zouden worden weggenomen.

In plaats daarvan vonden wij het zinvol om het energieproject van Mondiaal Alternatief, zoals dat bijvoorbeeld op de Kaap-verdische eilanden gestalte zou kunnen krijgen, te ondersteunen. Met behulp van snelgroeiende bomen zou zuivere motorbrandstof te verkrijgen zijn, waarbij bovendien de werkgelegenheid en welvaart van de bevolking enorm gediend zou zijn.

Op het Bureau Milieu-beheer van de gemeente, is het belang van dit en soortgelijke projekten, nog eens uitgebreid door ons toegelicht.

Het heeft niet mogen baten, want op 1 februari 1977 kregen wij een niets-zeggend briefje van de gemeente met de mededeling, dat zij in onze brief "geen aanleiding kunnen vinden terug te komen op onze beslissing die weergegeven is in onze brief van 28 oktober 1976".

Dat betekent dus, betalen of anders afsluiten.

Een aantal gemeenteraadsleden is het met deze opvatting van het Kollege van Burgemeester en Wethouders eens. Over de inhoud van ons voorstel, is echter niet gesproken!

Voor ons uiteraard reden om het hier niet bij te laten zitten. De gemeente Haarlem, eens voorloper in het kritisch benaderen van de kernenergie, door vele gemeenten in Nederland daarom geprezen, is vervallen in het stug en star reageren vanuit eerder ingenomen standpunten en is niet bereid daarover te discussiëren. Vandaar ons antwoord, dat we hierbij in z'n geheel overnemen:

"Wederom in opdracht van een aantal weigeraars van de Kalkarheffing schrijven wij u deze brief.

Aanleiding is uw antwoord van 1 februari 1977 op ons schrijven van 12 december 1976. Hierin deden wij het verzoek om de gelden van het "bomenfonds" op onze suggestie aangevuld met nog niet betaalde Kalkarheffingen een zinvolle bestemming te geven.

Wij kwamen met het voorstel om een projekt van Mondiaal Alternatief op de Kaap-verdische eilanden hiervoor te kiezen.

Tevens hebben wij de moeite genomen u van enige - voor ons als onge-subsidieerde groep zeer kostbare - informatie te voorzien.

Het is daarom een teleurstelling om van u alleen maar een antwoord te ontvangen waarin u negatief op ons verzoek reageert zonder motivatie, niet ingaat op de door ons aangevoerde argumenten en alleen verwijst naar uw brief van 28 oktober 1976.

Omdat wij menen recht te hebben op meer dan alleen dit antwoord verzoeken wij u alsnog op onze brief (de inhoud daarvan) in te gaan.

Los hiervan willen wij nog een ander punt aansnijden.

Op 14 april 1975 heeft u een brief van ons ontvangen over een zonnehuis dat eventueel als experiment in een nieuwbouwwijk (wij dachten aan de plannen voor de Zuiderpolder, maar het kan eigenlijk overal neergezet worden).

In uw antwoord van 30 mei 1975, afdeling 7, nr. 39575, stelt u voor een en ander in de kommissie van advies en bijstand in het beheer van de gemeentelijke nutsbedrijven enz. te bespreken.

U zou ons te zijner tijd hierover berichten.

Graag vernemen wij van u hoe het ermee staat".

Het is dus zaak om deze brief te tonen aan de bodes die eventueel uw achterstallige Kalkarbijdrage komen halen, of erger nog, uw meterkast willen verzegelen. Zolang we met de gemeente "in gesprek" zijn, kan hiervan eenvoudigweg geen sprake zijn!

Als laatste zij gemeld, dat het PEN (Provinciaal Elektriciteitsbedrijf Noord-Holland) besloten heeft, de ongeveer 60 weigeraars, de verschuldigde Kalkargelden kwijt te schelden. Alweer een stel lastposten minder, en de kernenergiebelangen lijden er niet onder. Integendeel!

energieverspilling !

Hoe het mogelijk is, dat onze minister van Buitenlandse Zaken een nuttig gesprek met zijn kollega in Brazilië heeft gehad is een raadsel. Zeker omdat hij er was op het hoogtepunt van carnaval. Even waren we aan het twifelen: misschien heeft het toch wel zin die reizen? Het zou toch fijn zijn als Brazilië het verdrag tegen de verspreiding van kernwapens ondertekent? Want dan geven ze toch hun erewoord dat ze het plutonium of ander splijtbaar materiaal niet gebruiken zullen voor het maken van BOMMEN!

Maar nu weten we het weer.

Brazilië kan gewoon tekenen, wij weer rustig aan het werk en ook geen dreiging meer van ministers die hun biezen pakken. Want het toverwoord is er dan uit: er komt KONTROLE door het atoombureau van de Verenigde Naties in Wenen.

De foef is, dat controle niet mogelijk is.

We weten, dat bijvoorbeeld het ECNC (vroeger Reactor Centrum Nederland) zich heeft beziggehouden met de meer technische kant van de splijtstofbewaking (een van ons werkte er als stralingsmetrooloog). Met veel moeite is aan te

tonen welke stof er in een kapsule of vat zit. Maar het is onmogelijk om een betrouwbare schatting te maken hoeveel (Plutonium, 235 U of andere splijtbare stof) er aanwezig is.

KONTROLE IS DUS NIET MOGELIJK.

In een verslag van de Pugwash Conferentie (1973) komt deze zwakte ook duidelijk naar voren. "..... hoewel het VN-bureau in Wenen erg goed werk doet binnen de beperkingen gesteld door de voorzieningen van het non-proliferatie (het niet-verspreidingsverdrag van kernwapens), was er enig verschil van mening over de toereikendheid van die voorzieningen en de mogelijkheid ze te verbeteren.....". Controle is helemaal een lachertje als er geen actieve medewerking is van het betrokken land of bedrijf. Hopelijk kunnen de Nederlandse parlementariërs, in ieder geval de goedwillende politieke partijen, deze KONTROLE-ballon doorprikken.

En niet vergeten: als we geen uranium of plutonium maken dan hoeft er geen controle te zijn. Zo simpel is dat!

onstwedde - brokdorf

Met ruim zestig mensen gingen we 5 februari j.l. naar Onstwedde (Gr.). Demonstreren tegen het daar in de grond stoppen van radioactief-afval. Toen in januari aan de Stroomgroep Stop Kalkar/Kernenergie Haarlem werd gevraagd, of er in Haarlem mensen waren, die zich solidair wilden tonen met de Groningers, bevestigde de Stroomgroep dit zonder meer. Een bus werd gehuurd en van alle kanten meldden zich mensen, die bereid waren, een vrije dag en een flink bedrag te geven om hun antipathie tegen de kernenergie-lobby te uiten. Vooral Zero, je weet wel, dat centrum aan de Bakenesser Gracht, waar men zoveel waarde hecht aan bewust beleven van natuurlijke dingen, was sterk vertegenwoordigd. Er moest nog een busje bijgehuurd worden.

Nu is het waar, dat al heel veel mensen voor ons het goede voorbeeld gaven. Velen van hen gaven nog wat meer dan een vrije dag en wat geld. Hoe ging het immers in Wyhl in 1975 en 1976 (Zuid-Duitsland)? Met de blote handen tegen een politiemacht, die met behulp van de modernste (vertaal: gemeenste) strijdmiddelen voor de kernenergie-lobby een bouwterrein bezet had. En in Brokdorf vorig jaar?

Je moet toch wel erg veel van de mensen, de dieren en de planten houden, als je met blote handen door het gemeenste Nato-prikkeldraad probeert heen te komen, terwijl je door goedbetaalde, weldoervoede en -geklede verlengstukken van de technokraten-klub behandeld wordt met gummi-knuppels, giftige vloeistoffen en gifgas. Waarvoor doen ze het? Wel, om een klein stukje grond te bevrijden dat door de machtige heren bestemd was om als voorpost te dienen voor de zegetocht van de kern-energie-technocratie.

Toen de door de energie-lobby gehuurde braintrust aanvoelde, dat uiteindelijk tegen de wil om vrij te leven geen kanonnen en machinegeweren helpen, nam men in de in economisch opzicht derde wereldmacht zijn toevlucht tot het al zo vaak door heersers beproefde wapen van de verdachtmaking.

De verdachtmaking van hen, die èn in Wyhl èn in Brokdorf door hun inzet de "rechters" tot toegeven wisten te bewegen. Zij zouden de radicalen zijn, die alles en iedereen wilden vernietigen.

Z.O.Z.

Gelukkig zijn er zo langzamerhand teveel mensen die daar niet intrappen. Te vaak al heeft men vriend van vijand kunnen onderscheiden. Te doorzichtig is het smoesje van de werkloosheid als er geen kernenergie komt. Waarom zijn er nu dan al zoveel werklozen en schijnt het aantal toe te nemen met iedere nieuwe centrale? Te duidelijk de pogingen, de prijzen van de brandstoffen op te jagen door te zeggen, dat we er bijna door zijn. Te duidelijk blijkt hun wil om te verkwisten en daardoor te woekeren, uit ieder slecht gebouwd huis, uit ieder waardeloos prul dat gemaakt wordt, uit het vervaardigen van duizenden atoomwapens, die samen de aarde misschien honderd keer kunnen vernielen.

Hoewel we het al lang wisten, hebben we het in Onstwedde nog eens weer gehoord. Het duidelijkst werd het gezegd door een Duitse vriend: Welke proefboringen Lubbers, Vorrink, een Duitse Schmidt of wie dan ook laten verrichten, welke plaatsen voor toekomstige kernenergie-vestingen zij nu al aanwijzen, om aan de weet te komen, waar weerstand te verwachten is, laten ze onthouden:

Nu zijn we met duizenden, maar we zullen komen met tienduizenden. En ze waren er 19 februari in Brokdorf en Itzehoe met tienduizenden. Dertig duizend! En ze lieten deze keer de lui met de leren pakken en de helmen, de scherpschutters en de gifgas-specialisten als een bespotting in hun eigengebouwde prikkeldraadkooi zitten.

Nog even terug naar onze Onstwedde-tocht. Blij omdat we elkaar hadden bijgestaan en geholpen, kwamen we 's avonds tegen zevenen weer in Haarlem aan.

Tot ziens, daar waar het nodig is.

Nu valt Radio-Aktief wederom op uw deurmat. Wij hopen dat u er niet door besmet wordt, maar geactiveerd wordt om ons financieel in ons werk te steunen.

In het verleden bleek het bank- en gironummer nog wel eens moeilijkheden te geven.

Op de 1e pagina treft u thans het volledige bank- en gironummer van onze penningmeester aan.

Dank voor uw hulp.

op naar de politiestaat

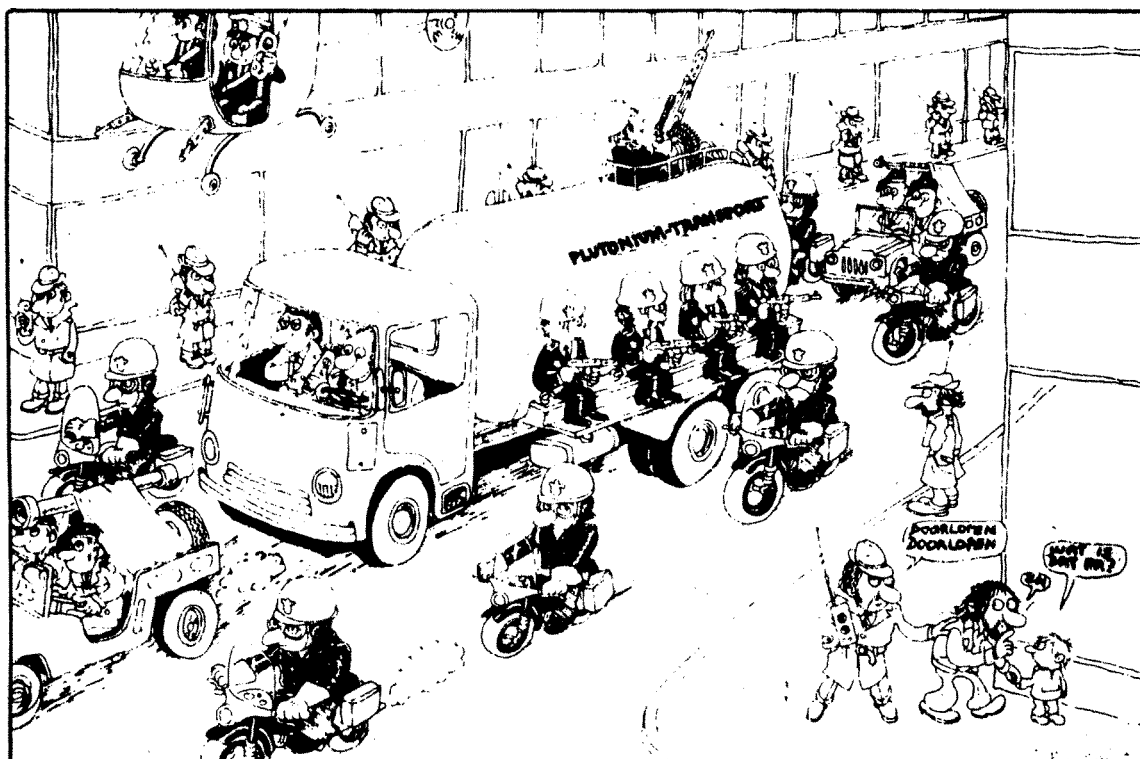
Aan één aspekt van een toekomst met kernenergie is, in Nederland althans, weinig aandacht besteed. We bedoelen hiermee een soort samenleving (systeem) nodig om centrales, opwerkingsfabrieken, ultracentrifuges, afvalopslagplaatsen, splijtstofvervoer e.d. te beveiligen tegen, in eerste instantie, terroristen of "doodgewone" tegenstanders van kernenergie.

Reeds in Brokdorf hebben we een voorproefje gehad. Een "demokratisch genomen besluit" verandert een weiland tot een vesting. 6500 man politie inclusief een bataljon grenswachters (militairen) moesten een bouwplaats verdedigen. Zelfs de noodtoestand werd op een beperkte schaal afgekondigd. Als men nu al een besluit op een dergelijke wijze moet doorvoeren, hoe zal het in de toekomst gaan als 80% van onze energiebehoefte van kernenergie moet komen?

Brokdorf is niet de enige aanwijzing. In Engeland is het ook al zover, dat een speciale wet het mogelijk maakt dat de privé politiemacht van de "Atomic Energy Authority" wapens dragen - dit in tegenstelling tot de gewone politie. Erger nog is dat deze politiemacht niet direkt tot verantwoording geroepen kan worden.

In de VS heeft de zaak "Karen Zilkwood" nogal wat stof doen opwaaien (Haagse Post 22.1.'77). Toen zij een onderzoek begon naar de veiligheidsmaatregelen in de uranium-fabriek, waar zij werkte, werd ze eerst radioactief besmet op haar werk, daarna werd haar huis en eten besmet. Toen zij naar een vergadering ging met een vakbondsleder en een verslaggever van de New York Times kreeg zij een "auto-ongeluk" met dodelijke afloop. Alle documenten in haar bezit raakten zoek en de zaak werd systematisch in de doofpot gestopt.

We mogen er rustig van uitgaan, dat in een door kernenergie gedomineerde samenleving er geen ruimte zal overblijven voor vergissingen. Nieuws over plutoniumvervoer, over lekkages en over toekomstige vestigingsplaatsen voor de atoomindustrie zal wel tegengehouden moeten worden uit vrees, dat dergelijke informatie in verkeerde handen komt. De bevoegdheid van de B.V.D. zal uitgebreid moeten worden om aanslagen te voorkomen. Allerlei radicale en minder radicale groeperingen zullen nauwkeurig in de gaten gehouden worden, afgeluisterd of geïnfiltreerd worden. Personeel zal een uitgebreid onder-

zoek ondergaan naar hun privé-leven, relaties, politieke betrouwbaarheid etc. om informatie-lekkages, omkoopbaarheid, etc. tegen te gaan. Een vorm van BERUFSVERBOTE zal normaal worden.

Ook antie-kernenergie groepen zullen de gevolgen merken. Een te krachtige tegenstroom zou de energietoevoer en/of de gehele ekonomie ontwrichten. Is de voorgestelde verkoop van kerncentrales, etc. aan Brazilië niet de grootste exportorder van Duitsland tot nu toe?

Er staan eenvoudigweg teveel kapitaalbelangens op het spel.

Zodra de oppositie toeneemt zullen machthebbers minder geneigd zijn om gegevens

openbaar te maken. Een krachtige oppositie zou immers het hele politieke klimaat van een land kunnen wijzigen met allerlei gevolgen vandien - zwartmakerij, grote demonstraties van staatsmacht, etc. etc. Kijk maar naar Brokdorf.

Dit zijn maar enkele aanwijzingen hoe een kerntoekomst zou kunnen uitpakken. Ze zijn echter de top van een ijsberg. We weten allemaal van de "onzichtbare" krachten die onze samenleving nu al bepalen. En als we de lijnen doortrekken naar een samenleving waar de technokraten het steeds meer voor het zeggen hebben?

P.S. Dat wat wij hierboven beschrijven niet uit de lucht gegrepen is toont de Volkskrant van 28 februari en 1 maart duidelijk aan. Bij de Westduitse atoomgeleerde dr. Klaus Rober Traube is tweemaal door de binnenlandse veiligheidsdienst ingebroken voor het plaatsen en weghalen van afluisterapparatuur. En dat zonder gerechtelijk bevel, dus illegaal, omdat er "konkreet gevaar voor algemeen belang" dreigde. Bij ons hebben de fraktievoorzitters van de grote partijen het recht om te weten wie er afgeluisterd, gecontroleerd mogen worden. Wat vinden die van deze ontwikkeling bij onze oosterburen? Of is men hier ook al "zover"?

